

www.victoritadutu.wordpress.com
victoritadutu@yahoo.com

Carte debut, "**Spații**" **apărută** la Editura Muzeului Literaturii Romane,
august , 2003.

Volumul I

VICTORITA
DUȚU

SPAȚII

Cerc

<<<

Era în aripa mea
Ochiul ce mă durea.
Zburam cu aripile strânse,
Zburam cu capul plecat,
Zburam cu mâinile-ntinse
În zări...
Spre El...
Zburam cu gura-ncleștată

...

Ochiul din aripa mea
Ce mă durea , plângea.

<<<

O jumătate de flacără
Ardea în jos peste flori.
Crengile se scurgeau în
flăcări
Pe pământul arzând.
Ardea pământul mereu,
Vulcanic ardeau stelele ,
Visele...visele...
Cealaltă jumătate de flacără
zbura .
Aripi creșteau prin locurile
Unde ea ardea pământul,
Aripi creșteau cu fața spre
lună
Aripi creșteau
Pe acolo pe unde zbura
Și-n nebunia ei mare se izbi
De cealaltă jumătate a ei.
Luă foc tot pământul
Și-n această ardere de
jertfă

Flacăra deveni rotundă.

<<<

Atunci când se retrag apele,
munții...

Când poți să vezi cu
claritate ce-ai dorit

Îți vin

în ajutor bucăți de stea

Și prinzi cu mâna

Frânturi de ceruri

<<<

Am întins mâna mea în fața
soarelui

Și se desfăceau mugurii în
flori

Flori plouau peste tot
pământul

Și cerul se desfăcea , se
deschidea,

Și cerul cobora în inima
mea ,

În sufletul meu ,

Se desfăcea cerul în flori

Și curgea lumina în mugur ,

Curgea lumina în mugur

Speranța

<<<

E cineva care stă și privește

Dincolo de timp și de spațiu

Printr-o bucată de cer

Și printr-o sclipire de stea.

<<<

Secvență de ideal

Rupt în două și

Sfărâmat.

Ruptură de deal
Și muchii de sferă
Vin spre mine
Și m-alungă-n larg.

Hei, oglindă a mării...
Nu mă primi !!
Nu mă primi !!

<<<

Privește ochii
În lună distruși,
Vezi-ți vulcanul,
Țășnind în lavă.

Ai răbdare!
Ai răbdare!
Și vei vedea
Lumina negrului.

<<<

Vis,vis, eu,
Frig, vânt, frig,
Culori , frig , vânt,
Sfinți , lacrimi, cântec,
Sfinți , cântec , lacrimi,
Vânt,
Sfinți,
Cântec , dangăt
Lumânare, dangăt , clopot,
Noi, glas, cântec , lacrimi,
Noi, lacrimi, cântec,
Noi, lumânare, dangăt,
Noi, lumânare,
Noi, vis.

<<<

Rugăciune
Clopot
Rugăciune
Dangăt
Bate clopotul
Sună clopotul
Rugăciune
Rugăciune.

<<<
Lumânare
Călăuză de drum

Lumânarea
Ce luminează
Drumul...

<<<
În zadar aștept
Să răsari din ape
Nu vei răsări
Niciodată,
Fiind prezent
În orbirea
Uitării mele.

POARTA CE S-A DESCHIS

<<<

Puterea
De a găsi,
De a găsi lucrurile din afară,
De a le descoperi esența,
Esența din lăuntru,
Dar mereu sunt,
Sunt numai la poarta
Care e deschisă,
Pentru că au deschis-o
vânturile.
Dar vor veni altele
Și o vor închide la loc,
Iar zgomotul
Va fi groaznic,
Ca o bubuitură
Din adâncuri,
Pentru că eu
Nu am fost capabilă
S-o închid la timp,
Iar acum,
Acum mă tângui,
Că poarta e înțepenită în
Formele ei de
Începuturi.

<<<

Sunt undeva departe,
Dar depărtările astea
Parcă ar fi aici
Aici, chiar aici,
În inima mea
Chiar aici, unde ar putea fi

Scaunul acesta, masa
aceasta,
Patul acesta pe care dorm.

<<<

Fereastra
Prin care văd...

Eu privesc
Chiar aici, jos,
În stradă
Cum oamenii trec.

Eu sunt departe,
Aproape
În mine.

<<<

În mine există
Depărtarea,
În mine există
Apropierea,
Eu am cuprins depărtarea
Cu ochii,
Am cuprins depărtarea
Cu gândul,
Am cuprins depărtarea
Cu un avânt
Și chiar am zburat
Aici,
Acum,
Până departe.

<<<

Lumea
Nu e decât
Un amalgam
De simboluri
Absurde.

<<<

Vreau
O
Altă
Lume!!

<<<

Veşnicia
Coboară
Printr-un cânt,
Ce a încetat
Să mai fie
Cuvânt.

<<<

Cântec şi lacrimi
Cântec şi zbor
Clinchet şi lacrimi
Săni şi zbor
Copilărie şi dor
Vis şi iubire
Uitare...

<<<

Să plece, să plece,
Să plece de lângă mine,
Că n-o mai suport,
Eu sunt lumea

Și te alung de lângă mine
Pentru că nu meriți să
trăiești aici,
Nu ai învățat să te porți
Nu ai învățat să râzi, să te
prefaci,
Râzi, râzi de multe ori ca
noi,
Dar râsul tău mă
enervează,
Pleacă, pleacă,
Nu meriți să trăiești aici.
Eu sunt lumea și te alung
De printre oameni !
Eu nu suport
Sinceritatea !!!!!

<<<

Munții răscoală munții,
Timpul răscoală vremea,
Locul așteaptă să vină
sfârșitul,
Omul așteaptă să vină
iubirea.
Totul trece.
Totul rămâne.

<<<

E veșnică această
Contradicție,
Ce ne frământă
Pașii și gândirea,
Ne-apropie,
Ne desparte
Și iarași ne aruncă-n
Orizonturi depărtate.

<<<

Dacă ar fi să adorm,
M-aș gândi,
Că mă voi trezi cândva,
Departe în timp,
În conștiința mea,
Dar mie mi-e frică s-adorm,
Mi-e frică să mă las
Într-un somn adânc,
Mi-e frică de
Uitare.

<<<

Atunci
Când mă privesc în somn
Aud dintr-o dată
Cum un glonț a spart
Geamul ferestrei din
camera mea
Și atunci văd
Lumea.

Eu dorm,
Nu-mi mai e frică de somn.

CEVA

<<<

E atunci când ai ceva de
spus,
Când macină și chinuie în
tine,
Ceva ce nu poți exprima.,
Un necuvânt adânc,

Ce -ți izolează
Pașii de ceilalți.

<<<

E cineva aici care doinește,
Vreau să-l aud și eu,
E liniște și păsările cântă,
Ce iarnă e !
Și totuși nu e frig.

<<<

Încerc în zadar
Să caut frunza tăcerii,
Tăcerea a dispărut
Ucisă de zgomot,
Și totuși...
Câtă tăcere e-n cer !!

<<<

Un colț de copac
A dispărut,
S-a dus undeva-n
nemurire...
Hei, oglindă a mării,
Mă primești în nemurirea
ta ?
S-a dus un colț de copac
În veșnicie

<<<

E un cânt prin cânt,
Intrat în legendă poate...
Și totuși e iarnă,
Și stau rezemată de zidul
cetății,
Încerc să mai spun

Cu privirea
Încă un cuvânt,
Dar mă oprește ceva...
Rupt din eternitatea luminii.

<<<

Aud clopotele cum bat,
Simt suflarea vântului rece,
Încerc să mă trezesc,
Să-mi trezesc privirea
amorțită de gând.
Și iarăși privesc,
Și iarăși privesc,
Zidul vechi ,zidul vechi
De lumină.

<<<

Mă îndrept cu privirea
Spre ceva din mine,
Și vântul îmi spulberă
pletele ,
Și glasul cântat
Mă trezește din vis ,
Amintindu-mi,
Că trebuie
Să devin
Eu ...

<<<

Frânturi de stele
În ochii mei oboseți ,
Căutând lumina
Prin bucăți de vis.

Caut un alt
Univers.

<<<

Trebuie
Să ajung
La
Gândul pur,
La
Gândul pur.

<<<

Totul cântă și tace
Ca-n vis,
Dang, dang, dang,
Cântă prin zăpadă
Clopotul.

<<<

Cântare veche
Înveșmântată în alb.
O carte uitată
În deal la izvor.
Și mă-nvârt,
Și dansez
În cântec de clopot.

<<<

Cuvintele mele
Au încetat să mai fie.
Totul îmi cântă
În privire și glas.
Eu plutesc în muzica din
mine,
Și privesc,
Și privesc
Și mă-nalț,
Și mă-nalț

Și nu mai știu ...

<<<

Unde ați dispărut
Copaci fără frunze ?
Și zăpada ?
Nori și ninsoare ?
Aud...

Ochii mei sunt izvoare în
mers!!

Mă uit în jos
Cu teamă...
Vai !
Am început să cobor...
Am găsit întuneric,

Fără să știu,
M-am uitat
Spre pământ.

<<<

Caut prin întuneric
Și parcă am găsit.
O rază de lumină,
A zorilor ce au venit,
Îmi descoperă chipul meu,
Udat de lacrimi
În oglindă

Ceva...

<<<

Cevaul
Din mine...

Îi privesc chipul
Prin întuneric
În oglinda din
Fața mea.

Mă gândesc
Și parcă văd,
Îl văd întors cu spatele,
Căutându-mi fața
A lui
Și a mea.

<<<
Aștept,
Aștept
Și e noapte mereu.
Aștept ceva
Să se reverse din mine,
Dar mă mistui
În foc
Zadarnic.
Ploia nu-mi vine
Să-mi spele ochii de fum.

CULORI

<<<

Sunt mărgăritare
transformate în lacrimi
Cad în lac printr-un foșnet
sublim,
M –am uitat spre în jos,
Ajunsesem prea sus ?
Mă amețise distanța
Și răceala zăpezii?
Dezechilibrându –mă ,
Am început să cobor,
Am ajuns cufundată în lac.

Acum
Îmi caut mărgăritarele?

<<<

Eu
Sunt
Aici
Și
Acum
Ceea ce
Sunt.

<<<

Eu sunt aproape.
Eu sunt departe.
Pentru că zărilor sunt
Sub picioarele mele.

<<<

Apele lacului
La început luminoase
Și apoi revărsate
Spre albastru,
Înconjurat de verde,
Ce merge spre galben,
Galben ce urcă
Spre violet
Și apoi
Spre albastru.

<<<

Stau
În întunericul de catran
Al încăperii mele
Și aștept
Răsăritul soarelui.
Văd cum întunericul
Se luminează încet,
Dar sigur.

<<<

Semnalul cocoșului
Anunță sosirea zorilor,
Ca o trâmbiță puternică
De lumină
În întunericul ce-și revarsă
Chipul în
Oglinda
Din odaia mea.

<<<

Mi-am pierdut oile
Prin furtună.

Am luat-o
Pe drumul cu plopi.
M-a trezit simfonia tăcerii
Și oile, ce erau lângă mine,
Udate de ploaie

<<<

Lumina lacului,
Apele lacului,
Tăcerea lacului
Și tăcerea mea.

<<<

Râsul meu
E tot mai puternic,
E departe de mine,
Devine
Tot mai metallic,
Până nu-mi aparține.
E un râs străin,
Ce-mi protejează
Tăcerea
Și căutarea disperată
A tăcerii.

<<<

Mă-nvârt într-un picior,
Mă-nvârt
Și ploaia cade
Deasupra mea,
Spălându-mi
Praful
De pe haine.

<<<

Hainele subțiri
Și florile
Primesc binecuvântarea
Luminii.
Privesc spre cer,
Primindu-mi
Sărutul ploii.

<<<

Mereu căutându-mă,
Mereu întrebându-mă.
Dimineața e aici,
E departe.
E rouă.
E lumină.
E întuneric.

<<<

În vuietul disperat
Al depărtărilor,
Te caut
Și mă sperii.
Mă caut
Și Te caut mereu.

Mai caută!
Spune gândul din mine,
Bațjocoritor

<<<

Vreau
Să pot
Să regăsesc
Visarea
Plină de ...

Poarta

E larg deschisă
Pentru călători
Dar asta e intrarea...

<<<

Ea porni spre deschis,
Deschisul se lărgi
Iar haile îi culegeau
Întunericul
Transformat în rouă.

<<<

Privirea ei
Un fir subțire
De
Iarbă
Albastră
Și verde,
Și roșie,
Și ...

<<<

Ea privi
Cum
Noaptea se strânse
Într-un bob de rouă
Violet,
Ce cântă
Muzica făcută drumul
De sub picioarele ei.

<<<

Privesc mereu
La o poartă galbenă,
Deschisă

Dar nu o pot trece,
Pentru că sunt
Prea mult afară
Și prea puțin
Înlăuntru.

<<<

Ochii vin spre mine
Și genele mă dor,
Mă doare tot,
Inclusiv
Bolta cerească
A visului meu.

<<<

Așteptarea
Îmi răstoarnă gândurile,
Devin o altă ființă,
Cu o altă minte,
Ce-mi ascunde
Propriile mele gânduri.

Mi-e frică
De poarta
Mereu deschisă,
Pe care nu intră nimeni.

